

Калашнікова Тетяна Вікторівна,
д.е.н., доцент, професор кафедри
економіки підприємства та менеджменту
Тютюнник Марія Олександрівна,
студентка
Харківського національного економічного
університету імені Семена Кузнеця, м. Харків

ЕЛЕКТРОННЕ УРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Одним з актуальних способів організації державної влади, що забезпечує функціонування органів влади в режимі реального часу та максимально спрощує можливість спілкування громадян з цими органами є електронне урядування. Під електронним урядуванням розуміють спосіб організації державної влади за допомогою систем локальних інформаційних мереж та сегментів глобальної інформаційної мережі, яка забезпечує функціонування певних служб у режимі реального часу та робить максимально простим і доступним щоденне спілкування з офіційними установами [1]. Концепцію електронного урядування слід розглядати одночасно як концепцію взаємодії і як нову форму співпраці держави та громадян в інформаційному суспільстві.

В Україні на даний час запроваджено цілу низку проектів електронного урядування, а саме: електронні послуги; електронний документообіг; національна система електронної взаємодії, що забезпечує автоматичний обмін даними між держустановами «Трембіта», інформаційна система для центрів надання адміністративних послуг «Вулик», яка пришвидшує роботу ЦНАПів у 10 разів; відкриті дані; електронна ідентифікація. Реалізація даних проектів електронного урядування відбувається у співпраці всіх державних структур, органів місцевого самоврядування за підтримки міжнародних партнерів, завдяки чому рівень користування електронними послугами в країні зріс утричі.

Якщо у 2018 р. за допомогою онлайн послуги громадянами було зареєстровано 15,7 тис. ФОП, лише за перший квартал 2019 р. - 8,5 тисяч [2].

Однак, перешкодою розвитку електронного урядування в країні є певні проблеми, які заважають впровадженню деяких нових проектів та охопленню більшого сегменту користувачів. Динаміка участі нашої країни в E-Government Development Index, на якому базується звіт ООН стосовно готовності країн до електронного урядування, свідчить про певні системні проблеми у багатьох напрямках впровадження електронного урядування в Україні (рис. 1).

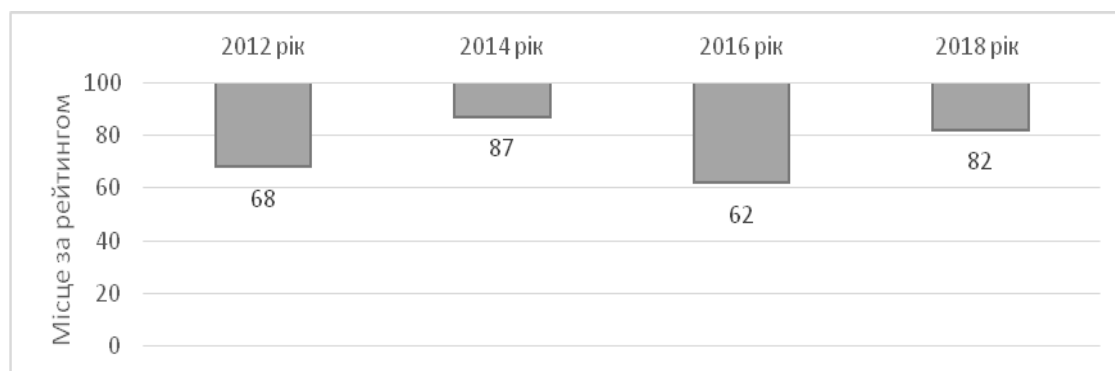

Рис. 1. Динаміка готовності України до електронного урядування згідно з рейтингом ООН «E-Government Survey» за 2012 – 2018 роки [3].

До основних проблем впровадження технологій електронного урядування в країні можна віднести: питання фінансування; рівень кваліфікації державних службовців; проблеми доступу до мережі Інтернет; неналежне виконання обов'язків органів влади щодо супроводу веб-сайтів [4].

Застосування сучасних інноваційних підходів, методологій та технологій сприятиме формуванню ефективної системи електронного урядування в Україні для задоволення інтересів та потреб фізичних та юридичних осіб, вдосконаленню системи державного управління, підвищенню рівня конкурентоспроможності, підвищенню соціально-економічного рівня розвитку країни. Стимулювання розвитку на базі відкритих даних загальнодоступних проектів і сервісів (соціальних, громадських, медійних та комерційних), у тому числі у співпраці з органами влади, у перспективі зможе підвищити відкритість, прозорість та ефективність їх діяльності, надання якісних послуг та розвитку інноваційного бізнесу. До перспектив розвитку слід віднести й

поступову модернізацію державного управління за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій [5]. Орієнтація України на створення інформаційного суспільства вимагає дотримання нових вимог до сфери інформаційної політики. Необхідно забезпечити ефективний розвиток національної інформаційної інфраструктури; створити інформаційно-аналітичні системи органів державної влади; прискорити процеси модернізації матеріально-технічної бази; забезпечити надійний захист інформаційних ресурсів; завершити процес запровадження електронного урядування.

Лише при подоланні вищезазначених проблем на сучасному етапі розвитку електронного урядування Україна зможе досягти поставленої мети його впровадження, підвищити рівень довіри громадян та при аналізі можливих перспектив розвитку, вносити зміни, що призведуть до бажаного, під час впровадження результату.

Список використаних джерел

1. Електронне урядування в Україні – ефективна влада для мешканців. К.: ПРООН/МПВСР, 2011. – 52 с.
2. Державна служба статистики / [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
3. Офіційний сайт ООН - The United Nations E-Government Development Database / [Електронний ресурс] - Режим доступу: <https://publicadministration.un.org/egovkb/en-us/Data/Country-Information/id/180-Ukraine>.
4. Писаренко В. Переваги електронного документообігу в діяльності органів державної влади та проблеми впровадження / Публічне управління: теорія та практика : збірник наукових праць Асоціації докторів наук з державного управління. – Х. : Вид-во «ДокНаукДержУпр». – Випуск 3(11). – Вересень, 2012. – 200 с. ; с. 31–35.
5. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 січня 2019 року № 37-р “Про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції розвитку системи електронних послуг в Україні на 2019-2020 роки”. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/ru/37-2019-%D1%80>.